

אכתהדיק פרות

ביקשו שאפרסם את ההודעה הבאה. ב' בקשה:
"אני הננס יהמספרית (1092/12) — יש לה כנרת". הייתי רוצה, בעזרתך, להעמיד בחורצייך אחד ששמו זן על טעותו. שמי לא מיקי ואיני בת מסק לשעבר. הנני ירושלמית מלידה, ושמי רחוק מלהיות מרים. אנג, זך, מה הפסד?"
מה, באמת?

למה? ככה.

מכתב מעניין של נער ערבי (1098/11):
"ישראל מדינה מורח תיכונית? בשום אורן פן לא! לא יכול להיות, כיוון שהיא חלק מיבשת אירופה שהשתחרר מכוח המשיכה של היבשת הזו... גל עז הטיח בה ונת' קעה בדרך שאי אפשר להסבירה — סוד מדעיפוליטי — ליבשת אסיה. ומפני שהיא מדינה מורח תיכונית היא מוכרחה להשי' תרש במרחב. המרחב האסייתי הגדול... לאור עובדות אלה חייבים השלטון ואנשי ציבור ידועים להקים קשרי ידידות עם עמי ערב, במיוחד עם העם הערבי הישראלי. אלה הן העובדות שאני מאמין בהן! וגם רוצה שהנערה שנטרפת על דעתה ורוצה להתכתב אתי שתאמין בהן. חוץ מזה היא צריכה להיות קוראת העולם הזה, מפני ש' אני בתור בחור ערבי בן 22 שניסה תמיד להתידד עם נערים ונערות יהודים ונכשל, בגלל קיר השנאה שהקימה העתונות ה' שחורה והפוליטיקה האנטישמית-ערבית-אס' יתית — לא ארצה להתאכזב עוד. ומפני שאני מאמין שהעולם הזה הוא השבועון הדמוקרטי והבלתי-מפלגתי היחיד בארץ, מת' נך במאמריו ובכו הפוליטי דור שלם שהוא יבנה את המדינה וישמור היטב על קיומה. יש... וכמו כל נער בן גילי, יש לי י' חשבה, החל במוטיקה ועד לטיולים. שדוט נער אוהב חיים... אני מקחה שהגיל שלה לא יעבור את 25 ולא פחות מ'16. מוטב שתהיה ירושלמית. למה? ככה. חיפאית? בשום אופן לא."

★ ★ ★
לא נורא
שתהיה עליו רוציני ובעל חוש הומור וחכם ובן 25—23, שתדע דברים על על החיים ושלא תהיה ריקני ולא נורא אם אתה משתייך לחברה סלונית ושתהיה מ' חיפה ושתהיה גבר ותשלח תמונה ושתכ' חוב על הכל חוץ מאשר על פוליטיקה — אז תוכל לקבל את מכתביה של (1098/12) שהיא נערה עליוה ורוצינית ובעלת חוש הומור ויודעת... אתה לא רוצה שאחזור על הפומון שוב, האין זאת?

★ ★ ★
כחוט השני
קחו את שלושים הגליונות האחרונים של העולם הזה, אומר (1098/13), קראו בהם את המכתבים לרותי ומצאו את חוט השני העובר מכל נש ובגנו. צרפו אותו לקצתה האחרון וראיתם שאין הוא שונה מכל השאר.
"הנני קבור עמוק באי-שם, בין מרחבי הגדולים של הנגב המערבי, נושא בתפקיד רם המשתתף למשפחת המפקדים בבצאנו. אני לא רוצה לסכסך, אבל הוא רבי".

★ ★ ★
שמה במכתבים
אני פשוט מתפוצצת משמחה להציג ב' פניכם את (1098/14) שתי חברות הגרות כסביבות תלאביב ורוצות להתכתב עם שני חברמנים בני 19—17 עם כלי רכב, אבל לא חשוב אם לא. שלא תחשבו שזה סתם. לאחת יש צמה שחורה ועיניים ירוקות, ר' לשיהי עיניים כחולות ושיער ערמוני והן אוהבות מאד לעשות שמה, אפילו במכת' בים. ולנסוע בטרמפים. ולשמוע מוטיקה. ולראות היאטרון. וסרטים. והן מתעניינות בסטיכולוגיה. באמת.

★ ★ ★
ירושלמיות בלבד
כל מה שיש לומר פה הוא ש(1098/15) הם שלושה צעירים תלאביבים, המבקרים לעתים בירושלים ורוצים להתכתב, דווקא עם שוש צעירות ירושלמיות.

★ ★ ★
פשוט איום
המכתב החשוב ביותר של השבוע

טים טובים ועוד. ותלאביביות. הם מבטיחים שאין הם סלוניים או משר געים לגיא, ולא נוער זהב עם מכנסי דונגרי. בסך הכל הם חניכי תנועה לשעבר, המבקשים קשר עם בנות המין היפה. הם רמוז בצורה חרימשמעת לגמרי, שהם רר צים תמונה.

י, מוטיקה והומור

(1098/18) מודיע מיד, ובלי גיגונים של טכס, שהוא בן 18 ורוצה להתכתב עם נערה כבת 16, תלאביבית, המתעניינת ב' כל הקשור לים, מוטיקה והומור.

★ ★ ★
מה דעתכם, בלי שום קשר לשום דבר, על דבריו של ז'אן קוקטו: ברור שאני מאמין במזל. כיצד אפשר להסביר את הצ' לחתם של אלה שאין אוהבים?"

הצוק והירח

שתיהן (1098/19) נגתייות ושם, אומרות הן, כל מה שהנער המקומי אוהב זה ל' לכת לסרטים ולמסיבות חסרות תוכן, לא שכן שונאות, למשל, סרטים ומסיבות, אבל... הן אוהבות, למשל, וחושבות שזה חכם ומסעיר נורא, לנסוע בגיפ פתוח ה' נוסע 100 קמ"ש, או לשבת, לפעמים על הצוק למול הים ולחזות בירח המשתקף על המים. בדרך כלל, אחרי מראה כזה, אנו מוצאות את עצמנו עומדות לאורו של פנס רחוב ומדמות אותו לירח במלואו.

★ ★ ★
מוכן שנערות פיוטיות כל כך רוצות ל' התכתב עם נערים בעלי כלי רכב.

לא, הוא לא יאמר

יהיה זה מגוחך, לא נעים ובלתי אסתטי,

טוען (1098/20), לומר שבקרוב הוא עומד לקנות וספה, שיש ברשותו מצלמה ושווא מורה, לכן הוא לא אומר. הוא רק אומר שהוא בן 23 ורוצה להתכתב.

סוף העשור השני

נורא. אפילו אי אפשר להתעלל קצת במכתבה של (1098/21), כל מה שאני קוראה בו, הוא שהיא מבקשת חבר לעט. הוא יוכל לכתוב ככל העולה על רוחו... כתנאי שגילו נע בסוף העשור השני. והיא אומרת שאין היא מתכוננת כלל לפרט את רשימת מעלותיה.

סג"מ בשרות חובה

רוצות לראות איך עשוי סג"מ משנה חובה? קראו את המיכרו על עצמו (1098/22) ר' אמרנה בעצמך אם הוא לא מדהים במיך' חותו:

★ ★ ★
"תיאורי: אדם עליון — כלומר גבוה — פאר האומה — כלומר יפה, בן 23 — כלומר צעיר וטעם — תוצרת הדסה — כלומר לבנייני. שפל.

★ ★ ★
הזוה: סג"מ בשרות חובה — סרמטכ"ל בפוטנציה ממוצרי העתודה האקדמית. עבר: מפוקפק.

★ ★ ★
עתידי: חסר תקעה. הולשותי: שונא את כסית, רחל וכל הקשור בכך. הסרונותי: אין לי מכונית ואף אינני יודע לנהוג.

★ ★ ★
שאיפתתי: להתכתב עם נערה, לא חתי' כה, אבל נחמדה עד יפה, שגילה מתנוועץ בין 17 ל'23, דרך המדור הציבורי המפורסם ביותר בארץ. ולבסוף הערה: אני מפוקפק אם תמצאי אחת נחמדה עד יפה, שתהיה מוכנה להודות שאיננה חתיכה. אך גם אם לא אשיג את מבוקשי לא אקפוץ מעל גשר הירקון. חוץ מזה אני יודע לשחות.

בין העיר והכפר

(1098/23) היא עירונית העובדת בכפר, רר' צה על כן להתכתב עם צעיר כבן 23 בעל אופי יציב, השכלה והכל. היא מתעניינת בעיקר במוטיקה, שמחם בחדאי לכתוב לך כמה היא נהנית כל פעם שהיא שומעת את הקונצרטו לפסנתר של שופן.

ציפור קסנה לחשה לי

חיים חפר ודן בןאמוץ, כולם יוד' עים, נסעו לחוף-לארץ במסוט אל על, כיוון שהם מכינים סרט פירסומי על אל על. היה עליהם להקליט שיחות של נוסעים, בלי שהללו ידעו על כך, כמובן. נראה שאחד בכל זאת ידע על כך, כי כאשר ניסו להפעיל את הסייפריקורדר, התברר שהוא לא פועל... חפר קיבל מידיד טוב כתור' בות של נערות לא כל כך טובות בפאריז. כאשר צלצל אל אחת מהן, חברת להקת מרטל מארטו, השיבה בהתלהבות: "יופי! בוא מחר לחתונה שלי!" לא נעים... נוכחתי שהרמטכ"ל חיים לקסוב הוא בשר ודם, כאשר ראיתי בטרס מקצועי כמו הנוקד באסתר. מוכר פרחים שהכירו, כאשר יצא הקהל מן הקולנוע, ניגש אליה, הציע לי שושנה אדומה כאות הערצה. הרמטכ"ל טייר במבוכה... דינה דורוך נראיה איננה רוצה לעשות כלל אימפרוביזציה מ' תפקידה בהערב אימפרוביזציה. היא הסתלקה אל מחוץ לעיר, כדי לשגן בשקט את תפקידה. אינכם חושבים שזה בלתי-חזוקי להתהלך ברחוב עם עיניים כשלה?

★ ★ ★
כדאי לכם ללמוד את הטכניקה של אורי זוהר, כאשר הוא מבקש להוציא קסנה: "רגע, רגע, רגע, אל כולם", הוא אומר לקהל המצומצם הבלתי-נלהב ביותר... אם תדאו את יולסי בנאי מסתובב עם מקטרת, אל תסיקו מסקנות. הוא עושה זאת, יעני, בכדי לחיות את תפקידו הבנ' בתיא' טרון שם יהיה עליו להחזיק מקטרת משך כל ההצגה. הכל טוב ויפה, אך אם היה עליו לשחק מסאטא רחובות, כלום היה מתהלך עם מטאטא? זה מה שאני רוצה לדעת... עדייה עולש טוענת שלא עשתה כלום בחודשיים האחרונים. אבל לך תאמין לה... אני רוצה מקום שבוהה הראשונה, כדי לראות את קטי מטמור מדיחה כלים בכפפות באורך של מטר.

★ ★ ★
נורא כדאי להיות העוזרת של אייקה ואביבה. הם נוקחים אותה אתם לטעם הפא לארצות-הברית ואמריקה הדדוסי. ו' הפעם אני מקווה שברור מי שילם בעד ה' כרטיס.

שיעור בהיסטוריה כשאבי אבותינו יצא לצוד אשה

באמת, למה לכם להתייגע וללמוד היסטוריה ולקבל ציונים גרועים כשאפשר לעשות זאת בקלות כל כך אם קוראים את כתביו של ריצ'ארד ארמור, האוהב לסלף את ההיסטוריה בצורה חינונית כל כך?

החיים נראים לך מייגעים. רבת אתמול עם נערתיך משום שלדבריה לא היית מספיק נחמד אליה. חשוב רגע, כמה היו החיים מסובכים פחות בתקופת האדם הקדמון, אם להאמין לסיפורו של ארמור:

הבה נתאר לנו יום בחייו של אחד מאבותינו. בקומו בבוקר, כשהוא יעורר מן הסתם מטפסוף של אכן מיפית מיל לרישו, בכך שהוא מסלק את שער גבותיו העבר' תות מעל לעיניו, ומשפשף אבן קסנה על גבי ירכיו למפותחים היטב, כשהוא נזהר להשתמש בתנועות למעלה-למטה. הוא אוכל ארוחת בוקר קלה מורכבת משרשים, גר' גירים ובשר מסטודונא, מבלי שידע כלל שכל נתח פשוט מתפוצץ מרוב ויטאמינים. הוא מציע את מיטתו. כשהוא מיישר את האדמה המקוממת תחתיו, זוהי עבודתה של אשה, הוא חושב, ומזכיר לעצמו את עבר' דות יומו. עליו למצוא חיה שאת עורה יוכל לפשוט מעליה לחליפה כפולה, ואשה לבת זוג.

במבט מהיר לאחור אל מערתו, כשהוא מזכיר לעצמו שעליו להתכופף קמעה ליד הפתח, הוא יוצא לדרך. הוא נמנע מלהיפגש עם כל מיני חיות ענק, שהן קצת גדולות מדי למטרתו, ותר אחר נמר בעל שיני-חריבות ופושט את עורו. אם הוא חושב על התהדרות צבאית, הוא מסלק גם את החרבות.

האשה מהווה קצת יותר בעייה, אך לא הרבה. אבי אבותינו הוא עלוב למדי. מצחו דוחה את אלה המעדיפות את היפוס והאינטלקטואלי. אולם יש משהו מסעיר באופן בו הוא מסוגל להכות באלה על ראשה של אשה. הוא מכיר את המקום המתאים, בדיק מלע לאוזניים, ובמכותיו יש אוטוריטה גברית מסויימת.

עד שעת אחרי-הצהריים המוקדמת הספיק כבר לתבוס בברוגטית נאה, עד כדי התעלפות. כשהוא רואה בשתיקתה כהודאה, הוא תופס אותה בתלתל הקרמי שלה, או כל דבר אחר הבא ראשון לידי, וגורר אותה. אם מתקלף עורה פה ושם בדרך, הוא אומר לעצמו, זה יצמח חזרה.

★ ★ ★
כשצילי בין-הערביים מתאר' כים, מגיעים אבי אבותינו וכלתו הביתה. הוא נושא אותה בזרר' עותיו מעל לפתח, ובעדיניות מ' פילה. ירח הדבש מסתיים. ברגע שהכרתה תזורת אליה, מתחילה היא בחובותיה הנשיות, כשהיא גוזרת את עורו של הגמר ל' פרהה, מכינה ארוחת ערב מ' שיירי בשר מסטודונא, ומרחיבה

את החפירה שעל הרצפה, כדי ליצור מיטה כפולה. כשראו נח על רגב אדמה המשמש לו ככר, כמעט ואין אבי אבותינו מהרהר שבעוד כמה אלפי שנים יערגו בני האדם לחזור אל הטבע. הוא למרות שאין הוא מעריך את מזלו, כבר נמצא שם.

★ ★ ★
כשהוא הורג תחילה את הנמר, אם יש צורך בכך.

